

Interview met wethouder Paul Blokhuis

Paul Blokhuis is nu bijna vier jaar wethouder van Apeldoorn. Voor de komende raadsverkiezingen is hij, net als in 2006, lijsttrekker voor de ChristenUnie. Een interview.

Hoe is het om wethouder van Apeldoorn te zijn?

Dit is de eerste periode geweest waarin de ChristenUnie in het college van burgemeester en wethouders zit. En wat mij betreft zeker niet de laatste keer! Met de mensen in de fractie hebben we veel kunnen doen voor onze gemeente. De fractieleden parttime en ik full time. Ik heb een geweldige baan. Je zit dagelijks aan de knoppen en ziet om je heen vaak resultaten van je besluiten. Ik ben God dankbaar dat ik op deze plek mag werken om Hem en mijn naaste te dienen.

Wat is er deze periode bereikt?

De afgelopen vier jaar is er veel ontwikkeld in Apeldoorn. Het college bestaat uit vijf partijen (PvdA, CDA, VVD, GroenLinks en de ChristenUnie). Ik mag deel uitmaken van een leuk team mensen. We gunnen elkaar succes, ook al wordt er best wel eens flink gediscussieerd. In de krant lezen we nogal eens over ruzies in colleges. In Apeldoorn is in deze periode gelukkig alle energie gestoken in het besturen van de stad.

Na vier jaar ben ik nog altijd niet zo gewend aan de lange tijd dat processen duren. Ik ben ongeduldig en wil snel zaken regelen. Mijn belangrijkste taak is zorg en welzijn. Apeldoorn heeft een naam hoog te houden als sociale gemeente en daar werk ik aan graag mee. Ik ontleen mijn motivatie bijvoorbeeld aan Psalm 72, waarin de overheid wordt geprezen die opkomt voor mensen die niet voor zichzelf kunnen opkomen. Iedereen in onze samenleving moet de kans krijgen mee te doen. Dus ook dak- en thuislozen, verslaafden, tienermoeders, mensen met grote schulden en gehandicapten. Ik

ben verantwoordelijk voor een goede uitvoering van de Wet Maatschappelijk Ondersteuning. Daarin gaat het over jeugdbeleid, maatschappelijke opvang en hulp voor gehandicapten. Of het nou gaat om rolstoelen en regiotaxi of huishoudelijke verzorging, van de klanten krijgen we gelukkig mooie rapportcijfers voor de dienstverlening. Er zijn geen wachtlijsten en in veel ontwikkelingen lopen we voorop, bijvoorbeeld in de ondersteuning van mantelzorgers en vrijwilligers. In het jeugdbeleid zijn we heel ver met het opzetten van Centra voor Jeugd en Gezin (CJG's). Onze eigen vice-premier André Rouvoet heeft de eerste daarvan eind 2008 geopend. Ik besteed veel aandacht aan het voorkomen van problemen. Liever preventie en voorlichting dan straf. Nog niet zolang geleden was opvoedondersteuning taboe, nu is dat algemeen aanvaard. Organisaties werken vaak voorbeeldig samen, daar staat Apeldoorn om bekend.

Zijn er meer voorbeelden?

In het verslavingsbeleid wordt meer dan voorheen ingezet op afkicken en op alcoholmatiging. Hier kan de samenwerking tussen de verschillende organisaties, zoals Tactus, Iriszorg en Leger des Heils, nog wel beter. In deze periode is er opvang gekomen voor slachtoffers van jeugdprostitutie en voor tienermoeders en is het aantal huisuitzettingen enorm gedaald. We willen het kwaad van loverboys en gedwongen prostitutie aanpakken. Dat doen we door voorlichting en door een gericht uitstapbeleid met medewerking van het Scharlaken Koord. We proberen ex-gedetineerden te helpen weer een goede plek in de samenleving te krijgen. Dat is goed voor henzelf, maar ook voor de samenleving. Elk jaar detentie kost de samenleving een paar ton! We helpen honderden allochtonen inburgeren en hebben alle asielzoekers die onder het generaal pardon vielen en die al heel lang in een asielzoekerscentrum zaten in

een hoog tempo goede huisvesting gegeven.

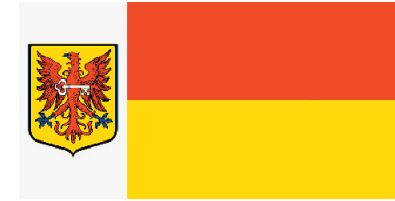
Je bent ook verantwoordelijk voor de dienstverlening van de gemeente?

Dat klopt. Ook daarin loopt Apeldoorn behoorlijk voorop, al kan het altijd beter. Bijvoorbeeld bij de brievenbeantwoording. Soms duurt het te lang voordat die worden beantwoord of raken ze zelfs kwijt. We hoorden bij de eerste gemeenten met een algemeen telefoonnummer: 14 055. Verder hebben we in ons Activerium één loket voor snel antwoord op alle vragen over werk en inkomen. De wachttijd aan de balie in het stadhuis is veel korter geworden. En we krijgen steeds meer digitale producten; die kun je dus thuis bestellen. Regeldrukvermindering valt ook onder mijn verantwoordelijkheid. Daarin is heel veel gebeurd. Soms zijn regels geschrapt, maar veel vaker zijn ze gemakkelijker gemaakt. Een aanvraag voor bijzondere bijstand kan nu bijvoorbeeld vaak in 10 minuten worden behandeld, terwijl de gemeente er zes weken over mag doen.

Je bent opnieuw lijsttrekker. Hoe vind je dat?

Het is een eer om voor zo'n mooie club de kar te mogen trekken. Ik wil alle Apeldoorners laten zien dat de ChristenUnie eigentijds is, niet wereldvreemd. Ik krijg veel steun van de zeer deskundige en sympathieke Roelof Veen, van de moeder van de fractie Miep van der Zee met haar enorme netwerk, en van de gemotiveerde nieuwe garde Jeannet Huizing, Arjan Tamsma en Hanna Riezebos. En niet te vergeten van onze fantastische campagneleider Hans van Arkel. We gaan het nu een keer zonder Andries van de Woestijne proberen. De ChristenUnie heeft veel aan hem te danken.

ChristenUnie

Gemeente Apeldoorn

Van de fractievoorzitter

Het is verkiezingstijd. Uiteraard weet u dat allemaal al wel, maar het is ook duidelijk te merken. Ik schrijf dit stukje na de raadsvergadering van 4 februari, waarin een voorstel werd ingediend (instemmen met salarisverhoging voor ambtenaren) waarvan anderen zeiden dat het vooral met de verkiezingen te maken had. Er worden veel meer mondelinge en schriftelijke vragen gesteld.

Voor een functionerende coalitie is deze laatste periode altijd spannend: elke partij wil zich profileren, maar dat kan de verhoudingen met andere partijen op scherp zetten. Wanneer verschillende wethouders ook nog lijsttrekker zijn, kan de spanning ook binnen het College toenemen. Naast deze invloed, merken wij het ook aan de activiteiten die moeten worden gedaan. Extra vergaderingen met het campagneteam, onderwerpen die nog voor de verkiezingen moeten worden afgehandeld, avonden waar kandidaten mogen/moeten optreden in de hoop op extra stemmen. En natuurlijk hangen we allemaal de verkiezingsposter op.

Besturen of getuigen

Verkiezingen hebben invloed. Dat geldt niet enkel voor de uitslag. Dat geldt ook voor de aanloop naar de verkiezingen. Af en toe hoor je een politicus het argument gebruiken: dit of dat kan ik thuis, aan de kiezers, aan de leden niet uitleggen. Dat betekent dat politici wel degelijk rekening houden met wat burgers vinden. Natuurlijk doet iedereen dat vanuit het eigen programma en de overtuigingen die daar achter zitten. Het spreekt

ChristenUnie
FractieNieuws

14e jaargang nr. 1

www.christenunie.apeldoorn.nl

vanzelf dat verschillende partijen over allerlei zaken verschillende standpunten hebben. Enkele zaken moeten we daarbij vasthouden. In de eerste plaats moet elke partij zijn standpunten baseren op de eigen visie op het algemeen belang. Dat betekent dat, wanneer dat eigen programma integraal wordt uitgevoerd, de betrokken partij de oprechte overtuiging heeft dat dit nu het beste is voor de samenleving. In de tweede plaats moet elke partij in principe bereid zijn het eigen programma ook uit te voeren. Dat wil niet zeggen dat je koste wat het kost aan het bestuur moet deelnemen en daarbij heel veel inleveren van het eigen programma. Het wil wel zeggen dat je verplicht bent bereikbare doelen te stellen (niet persé beperkt tot één periode van vier jaar) en de uitvoering van je eigen programma zo realistisch mogelijk moet nastreven. Steeds zeggen dat de gemeente te veel geld uitgeeft en vervolgens elke bezuiniging afwijzen, is geen optie. Zeggen dat bepaalde uitgaven die in het verleden zijn gedaan nu voor problemen zorgen, mag best, maar daarmee zijn de problemen van nu niet opgelost. De situatie van nu is een gegeven. In die situatie zijn we geroepen om stelling te nemen. Daarbij behoeven we niet alle besluiten van eerder te omarmen, maar we mogen ook niet doen of ze nooit genomen zijn. De vraag kan altijd worden gesteld of sommige van die besluiten misschien teruggedraaid kunnen worden. Vaak zal dat niet kunnen. Denk aan de bouw van het Omnisportcentrum. Daarover blijven, ook bij ons, de meningen verdeeld.

Verantwoordelijkheid

De afgelopen periode mocht onze fractie werken met drie raadsleden, eerst drie later twee lijstvolgers en

een wethouder. Een ongedachte kans om mee te doen met het bestuur van onze mooie gemeente. Ik kan u verklappen dat het erg wennen was in het begin. Ik heb mijn taak als fractievoorzitter wel vergeleken met het schaken op drie borden tegelijk, waarbij de verschillende partijen ook nog eens in verband met elkaar moesten blijven. Je hebt te maken met je eigen fractie en de leden en kiezers die daarachter staan, maar ook met je wethouder en de rest van het College. In de derde plaats heb je te maken met je bondgenoten in de coalitie met hun eigen opvattingen over het functioneren van zo'n bondgenootschap. Of we deze kans nog een keer krijgen, weet nu geen mens. We weten dat wij deze wereld niet in onze hand hebben. Aan ons is de taak gegeven met onze mogelijkheden te woekeren om Apeldoorn zo goed mogelijk te besturen. Dat kan via deelname aan het College, maar het kan ook zonder dat. In alle gevallen geldt dat bij het indienen of steunen van voorstellen wijzelf de overtuiging moeten hebben dat ons voorstel goed is voor de samenleving. Het is niet relevant of het ons populair maakt. Ik besef dat deze lat hoog ligt. Ik besef ook dat ideaal en haalbaarheid soms in een lastige mix terecht komen. Dat is niet erg. Wij vragen van u het vertrouwen om de komende jaren met dit werk door te mogen gaan. De uitslag leggen wij in de handen van onze God. Als we door mogen gaan zoals in de afgelopen periode, dan is dat mooi. In 2002 was de verkiezingsuitslag teleurstellend, in 2006 boven verwachting. Als wij ons werk gehoorzaam verrichten, mogen we daarbij op Gods zegen rekenen.

Roelof Veen

In dit verkiezingsnummer o.a.: interview met Paul Blokhuis (12), Armoede breder bekeken (8), AWBZ (3,9), Reginaal Bedrijventerrein (2), Nertsenfokkerij (10)

Het verschil maken!

Op 3 maart a.s. zullen, zo de Here wil, de gemeenteraadsverkiezingen worden gehouden. We hebben ons goed voorbereid. De kandidatenlijst is samengesteld, het verkiezingsprogramma is opgesteld. Aan alle formaliteiten is voldaan. We hebben goede kandidaten, een aansprekende lijsttrekker en een enthousiast campagne-team. We brengen alle creativiteit en deskundigheid in stelling om de Christen Unie onder de aandacht te brengen. Nu moeten we proberen ons, in de komende periode, zó te profileren dat we "er uit" springen.

Het hoort er allemaal bij en het is ook zeker de moeite waard. En wat is het heerlijk dat je dit alles mag doen in een land waar vrede heerst en een grote mate van recht en welvaart. Zeker, het is onze bijbelse opdracht het goede te zoeken voor de stad waarin wij leven en daarbij, als de gelegenheid er is, te getuigen van het evangelie, de blijde

boodschap, die wij hebben voor de wereld. Gods heilsplan voor de hele schepping in Jezus Christus, onze Heer. Maar, bij het uitvoeren van onze plannen kan het zijn dat je er zó door wordt beheerst. Dat je zó gericht bent op het slagen, dat het net lijkt of je levensgeluk afhangt van de mate waarin je, je doelen bereikt. Zo kan het zijn in heel ons dagelijks leven, ook als het om ons politieke bedrijf gaat. Daar wil ik u en mijzelf voor waarschuwen. Daarom dring ik er bij u op aan om het echte verschil te maken door deze verkiezingen en al ons politieke werk in gebed aan de Here op te dragen. Gebed, dat betekent: we verwachten het van U. Het heil van de wereld, het wel en wee van deze stad hangt niet van ons af. De Here God maakt Zijn plannen en kiest mensen uit om deze uit te voeren. Het is dan ook goed, dat onze lijsttrekker, Paul Blokhuis, telkens uitspreekt dat hij zijn werk doet in afhankelijkheid, in dienst van, onze God. Zullen we Hem bidden om Zijn zegen?

Sjaak Bos

ChristenUnie

Walk en Talk

Zo'n 30 mensen verzamelen zich zaterdagmorgen in het Oranjepark voor een politieke wandeling. Leden, geïnteresseerden, raadsleden en onze wethouder Paul Blokhuis. De stemming is vrolijk en omdat de groep zo groot is wordt deze gesplitst. Twee ervaren gidsen nemen ons de Parkenwijk in: raadslid mw. Miep van der Zee en stadsgids dhr. Huub Ummels vertellen over de verschillende prachtige en unieke bouwstijlen die de buurt rijk is. In verschillende perioden werden beslissingen genomen vanuit verschillende economische en sociaal-culturele motieven, wat voor de wandelaars boeiend is om te horen. Tijden van geldgebrek hebben soms geleid tot besluiten die we nu niet meer zouden nemen; anderzijds worden we al wandelend trots op wat diverse Apeldoornse architecten aan sfeer en bouwkunst hebben rondgestrooid in dit deel van Apeldoorn. Langdurige samenwerking tussen natuur en bouwkunst maakt de wijk tot een juweel waarop we zuinig moeten zijn. Onder het wandelen door is er alle ruimte voor een politiek gesprek, waar volop gebruik van wordt gemaakt, getuige de foto. De mist wordt echter steeds dikker en we zijn blij dat de goede gesprekken om 13 uur in restaurant de Wilde Pieters kunnen worden voortgezet onder het genot van een kop warme soep. Paul Blokhuis dankt de aanwezigen voor hun komst en inspiratie voor de fractie en wenst iedereen smakelijk eten. Na deze geslaagde campagne activiteit blijft voor de fractie de vraag over: *you can talk the talk, but can you walk the walk?* oftewel: doen we ook echt wat we zeggen? We doen ons uiterste best!

Hanna Riezebos

Regionaal Bedrijventerrein Apeldoorn Zuid

Ok dit onderwerp stond in de afgelopen tijd weer eens op de agenda. Er moest een besluit worden genomen over een aantal zaken. Als eerste diende de gemeenteraad het milieueffectrapport te aanvaarden. In dit rapport staan de diverse effecten op het milieu die aanleg van het bedrijventerrein met zich meebrengt. Aangezien voor dit soort rapporten de nodige technische eisen zijn, waar ook in dit geval aan voldaan is, is het rapport van voldoende kwaliteit en ook door de gemeenteraad aanvaard.

Biezematen

Naast de hiervoor genoemde meer technische kwestie, is ook een besluit genomen over het ontwikkelplan en het in exploitatie nemen van de gronden in de Biezematen. De 2 gedeelten van de Beekbergsebroek zullen pas op een later tijdstip uitgegeven worden. Dat begonnen wordt met de Biezematen, aansluitend op de Ecofactorij, is voor onze fractie een logische keuze. Realisatie is eenvoudiger, en door in delen aan te leggen ligt er niet lange tijd een grotendeels leeg industrieterrein. Met het gehele plan moeten we immers tot 2030 vooruit kunnen.

Aandachtspunten uitvoering

Onze fractie heeft nog twee aandachtspunten voor het vervolg meegegeven aan de wethouder. Voorkomen van sluipverkeer, vooral richting Lieren en Beekbergen. Hier dienen zo nodig tijdig maatregelen tegen genomen te worden. Een tweede punt is lichthinder door gevelreclame. Wat onze fractie betreft mag dit punt meegenomen worden in de welstandseisen. Er ligt een prima plan om het terrein in te passen in het landschap, en dan zou lichthinder door gevelreclame toch wel een opvallend storend minpuntje zijn.

Arjen Tamsma

Ontwikkelingsplan Regionaal Bedrijventerrein Apeldoorn Zuid

voor alle documentatie zie :
www.apeldoorn.nl/rbaz

De gefaseerde ontwikkeling van de bedrijvigheid in het plangebied:

1e fase (2013 – 2015): Biezematen

2e fase (2016 – 2017): Beekbergsebroek Noord

3e fase (2018 – 2020): Beekbergsebroek Zuid

Nertsenfokkerij: warme sanering als uitgangspunt

In de strijd om zetels in de gemeenteraadsverkiezingen van 3 maart doet de Partij voor de Dieren dit jaar voor het eerst in Apeldoorn mee. Samen met de SP komen er dus wellicht 2 partijen bij in de gemeenteraad. Het gevaar van versnippering en daarmee een moeizamer besluitvorming behoort daarmee tot de mogelijkheden. In dit artikel wil ik kort ingaan op een belangrijk speerpunt van de partij en daar vanuit ChristenUnie waarden op reageren.

Geen megastallen en geen nertsenfokkerij in het Landbouwon twikkelingsgebied (LOG) Beemte/Vaassen.

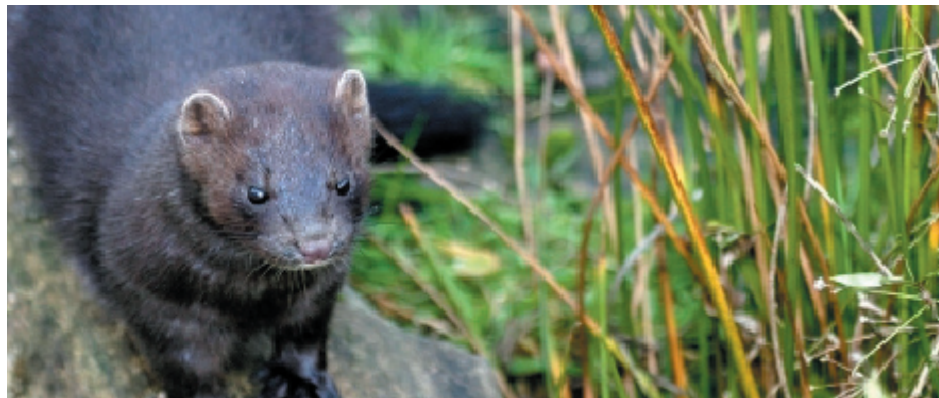
De provincie Gelderland heeft ter ontlasting van natuurgebieden elders 15 LOG gebieden aangewezen. Één daarvan ligt deels in onze gemeente, het LOG Beemte Vaasen. Onze Statenfractie heeft hiermee ingestemd, met de voorwaarde dat er maatwerk mogelijk moet zijn. In het vorige fractienieuws schreef Arjen Tamsma dat de gebiedsvisie eind 2009 is vastgesteld. Een gebiedsvisie is een verkenning van de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden van een gebied. Een gebiedsvisie is bedoeld om maatschappelijk en politiek draagvlak te creëren en komt in de besluitvorming voor een bestemmingsplan. Aan een bestemmingsplan is iedereen wettelijk gebonden: burgers, bedrijven, instellingen en de gemeente zelf. Over het maatwerk kan dus in de vaststelling van het bestemmingsplan nog stevig

worden onderhandeld, al kan het proces niet nog eens geheel over worden gedaan. . Als de Partij voor de Dieren aan deze discussie meedoet, zal het debat over met name de nertsenfokkerij verscherpen. De ChristenUnie heeft in het duurzaamheidsdebat een heel eigen standpunt, gebaseerd op het geloof in de Schepper. De Partij voor de Dieren, die voortkomt uit de Animal Rights beweging, neemt als uitgangspunt dat dieren nooit mogen lijden door toedoen van de mens. Dit uitgangspunt komt voort uit de (terechte) verontwaardiging over het gemak waarmee de mens dieren soms onnodig laat lijden. Vaak gaat men daarbij uit van gelijkwaardigheid tussen mens en dier.

De ChristenUnie gelooft in God als Schepper van het leven en zegt daarmee dat mens en dier onderscheiden zijn. Dierlijk lijden is niet te vereenzelvigen met menselijk lijden, zoals de dierenbeweging doet. Alle dierenleed is ook niet uit te bannen, denk alleen al aan het lijden van dieren in de vrije natuur. Een mooi en Bijbels uitgangspunt voor de omgang met dieren is de aard van het dier (zijn soortkenmerken) tot zijn recht te laten komen en het dier onnodige negatieve ervaringen te onthouden. Nuttig, zinvol gebruik en ook het eten van dieren is wel degelijk toegestaan. In dat opzicht is het houden van nertsen enkel voor de bontvacht, het vlees wordt vernietigd, terecht ter discussie gesteld.

In juni 2009, tijdens het (aangenomen) wetsvoorstel van verbod op nerstenfokkerij, pleitte Ernst Cramer voor een warme sanering van de nertsensektor. Onze jongerenorganisatie Perspectief heeft de eerste aanzet tot dit wetsvoorstel gegeven. De ChristenUnie is van mening dat je een nerts niet kunt houden gezien zijn aard, en niet hoeft te houden omdat er geen sprake is van eerste levensbehoeften. De nerts is een roofdier dat in het wild thuishoort in een groot en waterrijk leefgebied, en is niet te domesticeren. Natuurlijk gedrag is voor een gekooide nerts niet mogelijk. Maar, aldus Cramer, je kunt niet alle nertsenfokkers de wacht aanzeggen zonder daar enige vorm van vergoeding tegenover te zetten. Daarom moet een verbod of bedrijfsafbouw gepaard moet gaan met een warme sanering. Toename van het totaal aantal dieren kan niet, omdat er na dit wetsvoorstel niet meer rechten te verkrijgen zijn. Reden te meer voor Apeldoorn om te kijken of de nieuw te vestigen nertsenfokkerij voldoet aan deze krimpvoorwaarden. Daarbij kunnen grote vraagtekens worden gezet bij de verplaatsing van een bedrijf dat over enkele jaren moet stoppen. Het is nog zeer de vraag of de voorwaarden voor een warme sanering voorzien in een vergoeding voor een bedrijf dat nu nog verplaatst wordt. Het is daarom voor alle betrokken partijen gewenst op spoedige duidelijkheid vanuit de Eerste Kamer, die nog over het wetsvoorstel moet besluiten.

Hanna Riezebos

ChristenUnie Apeldoorn pag. 10

Thema-avond AWBZ 26 januari jl.

Meer dan zestig bezoekers begroet Dieneke v.d. Kamp jl. 26 jan op de thema avond van de ChristenUnie.

Versobering AWBZ

Wethouder Paul Blokhuis wil de vrouwelijke sprekers voor laten gaan, maar wordt nadrukkelijk verzocht toch direct te spreken. Vanwege de regeringsmaatregelen wordt de ABWZ steeds meer versoberd en wordt de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van landelijk naar gemeentelijk verplaatst met minder rechten en minder geld vanuit Den Haag voor de gemeente. De huiselijke verzorging kwam in 2007 al op het bordje van de plaatselijke gemeenten. Alles draait om de zelfredzaamheid van de burgers. Een doorslaggevende rol speelt het CIZ, die bezig is de indicatie (welke zorg is nodig?) van 3000 mensen in Apeldoorn te vernieuwen. De onrustbarende tendens is, dat de indicatie onbehoorlijk wordt afgezwakt, zodat veel gedupeerden geen recht meer hebben op de nodige zorg. 40% van de huidige zorggebruikers dreigen buiten de boot te vallen. Gemeente Apeldoorn buigt zich binnenkort over de flinke overheidsbezuinigingen, die Apeldoorn extra treft. Wie betaalt de huidige kosten van 15 miljoen euro? Met vereende krachten moet worden gezocht naar voldoende hulp en zorg voor armlastigen en gedupeerden. De straat, de buurt en de wijk wordt opgeroepen 'noaberschap' aandacht te geven. Iedereen is verantwoordelijk voor zichzelf, maar kan dat ook zijn voor een ander, een gehandicapte, een zieke, een dementerende oudere, etc.

Steeds meer vrijwilligers nodig

Jannie Overeem is de volgende spreker, werkzaam bij De Kap. Deze organisatie is al 42 jaar actief als vrijwillige hulpdienst in de informele zorg. Met een kleine 500 vrijwilligers bieden zij hulp en zorg aan de inwoners van de gemeente Apeldoorn. Jannie is mantelzorgmakelaar van De Kap. Ze helpt de vrijwilliger en

mantelzorger een balans te vinden tussen werk, zorg en ontspanning. Ze helpt de weg vinden in het oerwoud van zorgaanbieders: van taxivervoer, rolstoel tot eenvoudig klusjeswerk. De professionele hulp en zorg wordt door de overheidsmaatregelen steeds meer teruggedrongen zodat veel zorg steeds meer op zelfdoen aankomt. Dan is daar de hulp van vrijwilligers en mantelzorgers voor onontbeerlijk, maar die is beperkt. De Kap organiseert voor en geeft aan vrijwilligers en mantelwerkers ondersteuning door cursussen en voorlichting. Contact met lotgenoten, die hun ervaringen uitwisselen, kan veel meer levensvreugde geven. Gelukkig zijn er in Apeldoorn heel veel vrijwilligers, maar die zijn voor het overgrote deel werkzaam bij instellingen. Meer direct persoonlijke hulp in de thuissituatie wordt steeds meer van belang. Dat vraagt van deze vrijwilligers een flinke dosis bekwaamheid, immers nu de overheid zegt, dat je het maar als amateur moet gaan doen. Zonder gedegen toerusting kunnen vrijwilligers hun zorgende taken niet meer opbrengen.

Succesvol ouder worden

Jeannet Huizing is de derde spreker. Al vijftien jaar is ze verbonden aan Casa Bonita en nu is ze ook werkzaam als ouderen-geneeskundige bij enige verzorgingscentra in Apeldoorn e.o. Op verschillende leeftijden kan zich plotseling iets voordoen een ziekte, een ongelukje, een ongeval, zodat die mensen korte of lange tijd gekluisterd zijn aan hun bed thuis, in het ziekenhuis of in het verpleeghuis. Intussen moeten ze leren leven met hun beperkingen en als het kan zo spoedig mogelijk terug naar hun eigen thuissituatie. Maar ook bij deze zelfredzaamheid blijft hulp, verzorging en behandeling in meer of mindere mate nodig. Daarnaast dienen minder validen en ouderen te blijven participeren in de samenleving. In het doolhof van zorgaanbieders is de regie zoek.

ChristenUnie Apeldoorn pag. 3

De regels wijzigen voortdurend. Steeds meer adviseurs en case-managers worden ingezet. Jeannet pleit voor het behoud van de dagopvang en voor een ouderencentrum in elke wijk, zodat ouderen thuis kunnen blijven en dichtbij opvang en vertier kunnen zoeken. Er is ook wat te zeggen voor de opzet, dat iedere oudere z'n eigen mantelzorger heeft, b.v. een jongere, een familielid of vriend(in). Elkaars lasten dragen en er-zijn-voor-elkaar houdt de moed erin.

Gesprek met elkaar

Na de koffiepauze zijn de bezoekers aan de beurt. Diverse vragenstellers zijn afkomstig van instellingen, die betrokken zijn bij deze sociale vraagstukken: o.a. ANBO, Wisselwerk, St. MEE, WMO-Raad. Iemand vraagt aandacht voor preventie nu professionals wegvallen. Naast de wijkagent moet ook de wijkverpleegkundige terugkomen. Daar wordt door de overheid onderzoek naar gedaan. Afwijzend wordt gesproken over de werkwijze en houding van CIZ. Zij gaan telefonisch in gesprek met de hulpbehoeftige om tot een nieuwe indicatiestelling te komen. In persoonlijk face-to-face contact kan veel beter het leven en beleven van de betrokkene in beeld komen. Voor individuele thuiswonenden moet veel meer aandacht zijn, o.a. door huisbezoek, van begeleiding via familie, burens, politie en GGD. Allerlei maatregelen en veel zorg richten zich meer op groepen mensen zodat individuele hulp in vergetelheid raakt. De WMO-Raad adviseert de oude AWBZ te handhaven "anders verziekt onze maatschappij". De voorzitter besluit deze boeiende avond met een aangrijpend gedicht van Ad den Beste "Klein danklied" en ze bedankt alle aanwezigen voor hun aanwezigheid en wenst ieder wijsheid en geduld bij de hulp aan de naaste. In het bijzonder worden de sprekers bedankt voor hun inbreng.

Dirk van der Molen

Nogmaals ouderenzorg

Verpleeghuispraktijk

Werkzaam in het verpleeghuis kwam ik onlangs mijn eerste Apeldoornse verpleeghuispatiënte uit 1994 tegen in een lift in een verzorgingshuis. Zij verhuisde eind jaren negentig naar een verzorgingshuis, omdat ze in staat bleek zelfstandig naar de WC te gaan vanuit haar rolstoel. Ondanks haar multiple sclerose was ze voldoende zelfredzaam voor het verzorgingshuis. De ernst van de handicaps en afhankelijkheid van de bewoners in verpleeghuizen en verzorgingshuizen is enorm toegenomen in de afgelopen 15 jaren. In een ander verzorgingshuis bezocht ik een 88-jarige mevrouw die daar woont en de groepsverzorging bezoekt. Dit is een huiskamerproject voor bewoners. Eerder bezocht ze, terwijl ze daar woonde, vanwege de ziekte van Parkinson een somatische dagbehandeling, waar het accent meer lag op therapie. Tegenwoordig is dat volgens de AWBZ een dubbelverstreking en krijg je dit niet langer vergoed als je in een verzorgingshuis woont.

Zelfredzaam?

Het gaat in bovenstaande om ouderen die in een AWBZ-instelling verblijven en een eigen bijdrage betalen, afhankelijk van inkomen. In de gemeente Apeldoorn zijn ook grote groepen ouderen die nog zelfstandig wonen. 25% van de hoofden van Apeldoornse huishoudens is 65+. Vitale mensen hoofdzakelijk, maar ook mensen met beperkingen, die worden geholpen door de thuiszorg en door mantelzorgers. Zij hebben bijvoorbeeld lichte vormen van dementie, een andere hersenziekte, lichamelijke handicaps, visuele of psychische handicaps, maar niet dusdanig dat volgens de landelijke overheid sprake is van de noodzaak van professionele begeleiding. De CIZ (het landelijk centrum indicatiestelling zorg) vindt deze groep mensen voldoende zelfredzaam om met de nodige thuiszorg en vervoersvoorzieningen hun eigen leven te leiden. Ze zijn 'alleen maar' beperkt in het participeren in onze samenleving.

ChristenUnie Apeldoorn pag. 9

samenleving. Daarvoor is de Wet Maatschappelijke Ondersteuning vindt de landelijke overheid.

AWBZ-pakketmaatregel

Afgelopen jaar is veelal telefonisch door het CIZ volgens de nieuwe strengere regels gekeken naar de indicaties voor de functie 'Begeleiding' en kregen zo'n 25 tot 35% van de gerechtigden geen nieuwe AWBZ-indicatie hiervoor. Daarbij zijn voor mij soms onnavolgbare keuzes gemaakt. Deze bezuinigingsmaatregel wordt de AWBZ-pakketmaatregel genoemd. De afgewezen mensen mogen niet langer naar de dagbesteding van daAR (nabehandeling psychiatrische patiënten) of naar de dagopvang bij een verzorgingshuis (ouderen) per januari jongstleden. Maar dit treft ook de individuele begeleiding van jeugdigen in gezinnen waar ouders weer zelf alles rond hun autistische kind moeten doen. De gemeente hoeft hiervoor wettelijk geen vervanging te regelen. Burgers hebben een eigen verantwoordelijkheid en een eigen sociaal netwerk. De gemeente moet dit informele netwerk, de mantelzorgers, aanboren en ondersteunen. Maar het gevolg van de maatregel is juist dat mantelzorgondersteuning wordt afgebroken. En de gemeenten kunnen de huidige zorgaanbieders niet bij benadering betalen wat ze eerder via de AWBZ ontvingen. We willen in Apeldoorn -gemeenteraadsbreed- een sociale gemeente blijven. Wat nu?

Op weg naar een zorgzame samenleving

1/Op korte termijn moet de gemeente het totale budget voor de WMO betrekken bij deze extra taak en kiezen hoe de budgetten te herverdelen tussen de onderdelen voorzieningen, vervoer, huishoudelijke hulp en nu dus begeleiding bij participatie, individueel en groepsgewijs.

2/ De gemeente moet de welzijnsorganisaties, wooncorporaties en zorgaanbieders verplicht stellen samen te werken in een fijnmazig buurtgericht netwerk van ontmoeting- en informatiepunten. De zogenaamde woonservicegebieden.

3/ Advisering, begeleiding en op weg helpen van de mensen met een beperking en hun mantelzorgers naar de voor hen beschikbare voorzieningen moet gedaan worden door onafhankelijke(!) zorgadviseurs/casemanagers/ wijkverpleegkundigen middels persoonlijke intake en zo nodig met medisch advies.

4/ De gemeente moet stimulerende maatregelen nemen voor samenwerking tussen de huisartsen, het Gelre ziekenhuis, GGNet, de verzorging- en verpleeghuizen en de thuiszorg. We moeten behandeling en zorg zo organiseren dat de patiënt centraal staat in plaats van een 'markt' te zijn vol hulpverleners.

5/ Voortzetten van mantelzorgondersteuning vanuit belangenbehartiging en praktische ondersteuning via het Schakelpunt, de koepelorganisatie van alle mantelzorgondersteunende organisaties in Apeldoorn. De schakel via welke hulpvragers, mantelzorgers en vrijwilligers elkaar kunnen vinden.

Jeannet Huizing

Apeldoorn Energieneutraal in 2010?

Enkele weken geleden werd het onderdeel energie van de jaarlijkse milieumonitor besproken in de PMA. Apeldoorn heeft al geruime tijd de doelstelling om in 2020 energieneutraal te zijn in de gebouwde omgeving. Energiegebruik voor verplaatsingen met bijvoorbeeld de auto wordt hierbij dus niet meegenomen.

Resultaat meten

Om te meten hoe we er voor staan werd in voorgaande jaren het percentage groene stroom gemeten. Nu is er nu voor gekozen om te meten hoeveel van de door ons gebruikte energie binnen de grenzen van de gemeente Apeldoorn wordt opgewekt. Wie even nadenkt, zal niet verbaasd zijn dat dat maar 0,5% van ons totale energieverbruik is. Nog het nodige te doen tot 2020 dus. Of zoals sommigen doen, om cynisch de doelstelling als onhaalbaar te bestempelen en de duurzaamheidsgedachte maar te laten varen.

Besparen

Dat laatste is niet onze instelling. Misschien is er best wat af te dingen op het doel om alle benodigde energie binnen de gemeentegrenzen op te wekken. Maar er zijn op dit moment nog vele mogelijkheden die nog onbenut zijn. Met zonnepanelen zouden we bijvoorbeeld op dit moment technisch ongeveer de helft van onze energiebehoefte kunnen opvangen. En zo zijn er nog meer mogelijkheden. Daarnaast blijft het uiteraard belangrijk om energie te besparen.

Minder energie gebruiken, betekent automatisch minder energie opwekken.

Gemeentelijk energiebedrijf

Om de doelstelling van energieneutraliteit te verwezenlijken wordt gedacht aan een gemeentelijk duurzaam energiebedrijf. Een gedachte die wij onderschrijven en ook hebben opgenomen in ons verkiezingsprogramma 2010-2014. De exacte invulling zal nog bepaald moeten worden, maar juist de gemeente kan als het gaat om duurzaamheid een voortrekkersrol spelen. De markt zijn gang laten gaan heeft ons land de afgelopen tijd al een aantal kolencentrales opgeleverd, omdat de aanvoermogelijkheden voor kolen door de grote havens gunstig zijn. De huidige bestaande energiebedrijven werken gedreven door rentabiliteit slechts beperkt aan duurzaamheid. Een gemeentelijk energiebedrijf zonder winstoogmerk biedt hiervoor meer mogelijkheden. En daarbij zullen we als dat gunstiger is uiteraard niet moeilijk doen als dat energiebedrijf ooit een aantal windmolens buiten onze gemeentegrenzen laat bouwen en gaat exploiteren om maar eens wat te noemen. De wereld houdt ten slotte niet op bij onze gemeentegrens. En halen we dan onze doelstelling om energieneutraal te zijn in 2020? Dat weet op dit moment niemand. De tijd is echter kort, dus geen tijd om bij de pakken neer te gaan zitten, want als we dat doen halen we het waarschijnlijk nooit.

Bestuur ChristenUnie Apeldoorn

voorzitter: Sjaak Bos
tel. 055 356 03 12
email: bosjes@chello.nl

secretaris: Thea Buurman
Nieuwe Voorweg 5
7364 AD Lieren 055 - 506 28 60

penn. : Otto Ronner
Balustrade 21 7325 GP
Apeldoorn 055 - 360 40 99

overigen: Mieke van Arkel
tel. 055 360 40 49
email: mieke.van.arkel@planet.nl

Bart den Dekker
tel. 055 534 63 31
email: bartencorrie@filternet.nl

Fredy Meel
tel. 055 3602806

Jonathan van Tongeren
Aquamarijnstraat 329,
9743 PH Groningen
email: jonathanvt@hotmail.com

Arjen Tamsma

ChristenUnie

Armoede breed bekeken

Het woord "arm" heeft in de Bijbel een religieuze klank; de arme is beschermeling van G'd en de medemens in de meest eigenlijke zin, aan wie niemand mag voorbijgaan. De vraag hoe het armen vergaat is in de Bijbel maatstaf voor trouw aan het geloof en het rechtvaardigheidsgehalte van een samenleving. Armoede is volgens de definitie van de Verenigde Naties het niet kunnen voorzien in de eerste levensbehoeften. Deelnemen aan het sociale leven, degelijk onderwijs en ontspanning kunnen als secundaire levensbehoeften beschouwd worden. Het tegengestelde van armoede is welstand. Stichting Gelderse Aanpak had op 4 februari j.l. een conferentie, met als thema: Maatschappelijke Participatie verhogen!!! Kan dat ook in crisistijd?

Maatschappelijke kant
Wat moeten we met die vraag? Hier volgen een aantal citaten uit het betoog van Paul de Beer (was niet aanwezig op de bijeenkomst): "Het laatste decennium worden de oorzaken van armoede steeds meer gezocht in persoonlijke omstandigheden en het persoonlijk functioneren van mensen, in plaats van aan maatschappelijke factoren. Ten onrechte wordt de maatschappelijke kant onder tapijt geveegd en richt de aanpak van het armoedeprobleem zich op de armen door middel van het zogenaamde "maatwerk", in plaats van op de armoede. Het meest effectief als het gaat om het bestrijden van armoede is het verhogen van uitkeringen voor specifieke groepen uitkeringsgerechtigden: de armoede onder ouderen daalde van 28% in 1985 naar 7% in 2007, door het verlagen van de belasting voor ouderen."

Ook werd er op de bijeenkomst gezegd dat; "armoede geen armenvraagstuk is, maar dat onze samenleving niet op orde is".

We leven onder de "Godsdienst" van het Geld! Kijk maar achterom, waardoor is de crisis ontstaan? Het was toch de hebzucht naar meer geld! Het was een levendige discussie, ook onze wethouder Paul Blokhuis nam hieraan deel. Apeldoorn is een sociale gemeente en is in armoedebelied een voorloper op dit gebied. Als voorbeeld is het "Activerium" te noemen. De dag daarvoor hebben we een werkbezoek gebracht aan het Activerium, samen met de ChristenUnie Statenleden van de Provincie, en hebben in de "keuken" gekeken hoeveel werk daar wordt verzet om Jongeren en ex-gedetineerden, dak- thuislozen weer door Maatschappelijke Participatie te begeleiden.

Wat goed is versterken Zwolle heeft sinds eind 2009 als millenniumdoestelling: "Zwolle over 10 jaar Armoede vrij: een stadsbred verbond tegen armoede". Een samenwerkingsverband van meer dan 30 organisaties (van Advocaten tot GGD en van Voedselbank tot Woningstichting) stelde gezamenlijk een plan op: 9 paden naar een armoedevrije stad. Een uitdaging ook voor Apeldoorn! Dit is een opdracht ook voor de ChristenUnie! Met de zegen van G'ds en zijn onmisbare kracht zullen wij ons hiervoor inzetten.

Miep van der Zee

ChristenUnie Apeldoorn

Oude Raadhuis kamer RH 204
tel. (055)580 12 46

Wethouder

Paul Blokhuis
tel. (055)366 25 81
p.blokhuis@apeldoorn.nl

Raadsleden

Roelof Veen (fractievoorzitter)
tel. (055)542 57 74
r.veen@apeldoorn.nl
Miep van der Zee
tel. (055)355 72 94
m.vanderzee@apeldoorn.nl
Andries van de Woestijne
tel. (055)521 35 09
a.vandewoestijne@apeldoorn.nl

Overige fractieleden

Jeannet Huizing-Hekert
tel. (055)522 12 34
j.huizing@apeldoorn.nl
Arjen Tamsma
tel. (055)576 82 04
a.tamsma@apeldoorn.nl

Fractie-assistent

Hanna Riezebos
(055)5410531
christenunie.fractieass@apeldoorn.nl

ETEN WEGGOOIEN

DIE SUPERMARKTEN HEBBEN ZEKER DE OORLOG NIET MEEGEMAAKT

de opa
van
Loesje

Campagne: never a dull moment!

Eind april zitten Paul, Roelof en ik buiten in het zonnetje wat na te denken over de aanpak van de komende verkiezing, toen nog heel ver weg. We besluiten vooral in februari campagne te gaan voeren, een klein campagneteam te formeren en niet te vroeg te starten.

Medio september zitten we voor de eerste "officieel" bij elkaar: Fredy, Mieke, Paul, Roelof en ik. Een klein campagneteam dus. De eerste paar vergaderingen gebruiken we om hoofdlijnen uit te zetten: kunnen we doelgroepen benoemen, welke media gebruiken we en wat voor acties gaan we doen. Gaande deze vergaderingen wordt de actiepuntenlijst en het aantal ideeën groter.

Het campagneteam aan de slag

We besluiten aantal "werkpakketten" te maken en mensen buiten het campagneteam te vragen deze klus voor ons te doen. Zo neemt Jan Borkent het drukken van de folder en de posters en de distributie van de folder voor zijn rekening en Jan van Ommen en Hanco Bosch zorgen dat de verkiezingsborden worden beplakt en onderhouden. Nadat het verkiezingsprogramma in de ledenvergadering met een aantal amendementen is vastgesteld, hebben we een meevaller: Bernette Aalbers meldt zich om het programma netjes tot een "boekje" te maken en het kopiëren te regelen. Er zijn nog wel een paar spannende momenten. Leo, de broer van Paul, biedt aan de folder en de poster op te maken. Die zien er meteen fantastisch uit, maar in de tekst van de folder moeten nog een paar veranderingen worden aangebracht. Leo is echter met vakantie en de deadline voor de aanlevering van het materiaal is al verstreken Dinsdag 19 januari is een belangrijk moment.

We geven de formele kandidaatstellingspapieren bij het stadhuis af. Ter voorbereiding heeft Thea Buurman toestemmingen van het landelijk bureau en elk van de leden geregeld. Het resultaat is een USB-stick met een bestand en een stapel papieren. Deze worden zorgvuldig gecontroleerd met de bevolkingsadministratie. Alles klopt en vanaf dat moment zijn we officieel in de race voor gemeenteraadsleden. Om campagne ideeën te bedenken, houden we met de fractie, het campagneteam en een aantal ChristenUnie leden een "crea-sessie". Het resultaat is een groot aantal flip-over vellen met ideeën. De volgende campagneteamvergadering moeten we selecteren. Na het stellen van de vragen "waar hebben we inhoudelijk wat mee?" en "wat is haalbaar?" houden we een aantal goede ideeën over. Ook hebben we een avond met de programmacommissie. Die commissie heeft het niet eenvoudig, heeft veel vergaderd, maar is er toch uitgekomen.

Het campagnemateriaal

Bij iedere campagne is serieus én wat meer ludiek materiaal nodig. We bestellen ballonnen, pennen en sleutelhangers bij het landelijk bureau. Dat verloopt niet allemaal gladjes, maar uiteindelijk krijgen we wat we willen. Als de verkiezingsposters klaar zijn, ga ik ze ophalen bij de drukker. Mijn contactpersoon daar zegt: "ze liggen op een pallet bij het laadplatform". Ik reageer geschrokken: ik heb er toch maar 80 besteld? "Klopt, maar als de pers eenmaal draait, dan worden er vaak wat meer gemaakt". Als we de pallet met naar wat later blijkt 150 posters in de auto leggen, krijg ik de waarschuwing: "rijd voorzichtig want ze verschuiven heel makkelijk". Geen probleem, totdat ik even wat extra gas moet geven. Een geluid van geschuif trekt mijn blik naar achteren en inderdaad: alle posters liggen tegen de achterdeur aan.

Stoppen en de deur openen is geen optie, want glijdt Paul in 150-voud op de straat. Daarom maar even een beetje harder remmen. Dat helpt. Na driemaal remmen lijkt het weer op een stapel. Vervolgens met de snelheid van een brommobiel verder rijden.

Het echte werk komt nu in zicht

Gaande de campagneteamvergaderingen wordt de actiepuntenlijst korter en kan een hele categorie gereed worden gemeld: posters, programmaboekje en folders zijn klaar! We zitten nu in de fase dat als er een idee wordt bedacht, er minstens één ander moet sneuvelen, want we zitten "vol". Langzamerhand gaat het "echte werk" van start. Tijdens het "Officieuze Stadsfeest" in de Gigant brengt de bijdrage van Paul de applausmeter bijna op hol. Ons eerste "eigen" optreden is 27 januari. De ChristenUnie geeft dan een voorlichting over de veranderingen rond de AWBZ. Het zaaltje in "de Herberg" zit stampvol. Meer dan 50 bezoekers! Omdat alle drukwerk en campagnemateriaal beschikbaar is hangen er posters en ligt er op ieder tafeltje een pen, een sleutelhanger en een folder. Voor de folders en de sleutelhangers is veel belangstelling, want ik neem er maar een paar mee terug.

Hulp bij marktkraam

Als afsluiting nog een beroep op u als onze leden. Op 13, 20 en 27 februari, 3 zaterdagen, staan we met een kraam achter het oude raadhuis. Er is dan steeds iemand van de lijst, maar het zou heel fijn zijn als er steeds ook iemand van onze leden bij is. We zijn daarom op zoek naar mensen die 2 uur (meer maar ook), de bemensing van de marktkraam komen versterken. U kunt zich bij ondergetekende opgeven welke periode op welke zaterdag u beschikbaar bent.

Hans van Arkel
campagneleider@live.nl

nr.1 Paul Blokhuis

Apeldoorn is een prachtige gemeente om in te wonen. Groen, ontspannen, bereikbaar, veilig, sociaal, zelfs een beetje koninklijk. Ik woon hier al ruim 12 jaar met mijn vrouw en vier dochters. Wij voelen ons hier erg thuis. En ik ben hier met veel plezier vanaf 2006 namens de ChristenUnie wethouder, speciaal verantwoordelijk voor zorg en welzijn en voor dienstverlening. De ChristenUnie wil graag meedenken over de inrichting van onze samenleving. Soms moeten er nieuwe regels komen, vaak kan het juist ook minder met de regels. Een grote meerderheid van de Apeldoornse burgers voelt zich gelukkig. Dat willen we natuurlijk zo houden. Voor mensen die hier wonen en die het minder hebben getroffen willen we het graag beter maken. Ik kies voor open en eerlijke politiek. Geen trucjes, geen spelletjes, geen achterkamerpolitiek. Misschien bereik ik soms iets minder als ik geen spelletjes speel, maar dat vind ik niet erg. Voor de ChristenUnie is de Bijbel leidraad. We zijn ervan overtuigd dat de regels van onze goede God het beste zijn voor alle mensen. Heel praktisch: mensen helpen die niet voor zichzelf kunnen opkomen. Of een gemeenschappelijke rustdag vieren. Ik heb er veel zin in om vanaf 3 maart opnieuw de ChristenUnie te vertegenwoordigen.

nr. 2 Roelof Veen

Sinds 1992 ben ik betrokken bij het politieke werk. Bij alle besluiten die moeten worden genomen is altijd de centrale vraag: hoe moet ik, gebaseerd op onze Bijbelse uitgangspunten tegenover een bepaalde ontwikkeling staan? Wat betekent het voor het sociaal-economisch leven dat de winkels vaker open zullen gaan? Wat gebeurt er met de stad wanneer de sluitingstijden van de horeca vrij worden gegeven? Hoe pak je

aantonen dat jouw standpunt het beste is. In een tijd dat de overheid moet bezuinigen, komt altijd de vraag naar boven of we ook taken helemaal los kunnen laten: hoe erg is het als er (bijvoorbeeld) geen evenementen meer zijn? Loslaten betekent immers dat je accepteert dat iets niet meer gebeurt! In de Bijbel lezen we vaak het begrippenpaar 'recht en gerechtigheid' als omschrijving van de overheidstaak. Dat kan betekenen dat ik de burger (of een bedrijf) vrij moet laten op een concreet punt, maar ook dat ik 'Nee' moet zeggen. Hoe kan ik met dat geheel van standpunten meewerken Apeldoorn een beetje beter te maken dat het nu is. Dat staat voor mij centraal.

nr.3 Jeannet Huizing

De Bijbel inspireert mij om te streven naar een eerlijke en rechtvaardige samenleving, waarin wordt omgezien naar de minderbedeelden in de maatschappij. Om altijd rekening te houden met de belangen van de ander. Om de aarde goed te beheren. Sinds 2006 ben ik betrokken geraakt bij de plaatselijke ChristenUnie als fractievertegenwoordiger vanwege de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning). Ik ben sindsdien nog meer gehecht geraakt aan Apeldoorn. Graag bereik ik dat Apeldoorn haar dorpse karakter behoudt ondanks haar stedelijke omvang. Ik waardeer de rustige groene omgeving, de onderlinge en maatschappelijke betrokkenheid van de Apeldoorners, het omzien naar elkaar, de vele verenigingen. De gemeente kan het leefklimaat verder bevorderen door in de wijken en dorpen te zorgen voor basisvoorzieningen en netwerken van welzijn- en zorgorganisaties, ontmoetingsruimtes, aandacht voor een ruime groene openbare ruimte en voor veiligheid. In alle ambities moet duurzaamheid blijvend worden meegewogen. Nu er enorme bezuinigingen

ChristenUnie Apeldoorn pag. 7

ChristenUnie kandidaten gemeenteraadsverkiezingen 2010

Van links naar rechts: Roelof Veen, Paul Blokhuis, Jeannet Huizing, Hanna Riezebos, Arjen Tamsma, Miep van der Zee, Anneloes van Beesten.

(daklozenopvang) overeenind houden en onze dienstverlening verbeteren. Ik vind het wel nodig te investeren in uitbreiding van het aantal HBO-opleidingen en betaalbare starterswoningen om de uittocht van jongeren uit Apeldoorn te stoppen.

nr. 4 Arjen Tamsma

Als christenen maken we deel uit van onze samenleving. Om die reden hebben we als christenen de morele plicht een bijdrage te leveren aan het bestuur van die samenleving. Ook lokaal op gemeentelijk niveau in Apeldoorn. In de bijbel komen vele handvaten voor een goed bestuur naar voren. Wat te denken van een betrouwbaar bestuur, opkomen voor de zwakkeren en duurzaamheid. Thema's die het naar mijn mening waard zijn om uit te dragen, omdat het onze hele gemeente ten goede komt. De komende raadsperiode start op een moment dat de economische situatie niet rooskleurig is. Daarom moeten we juist nu zorgen dat de positie van de zwakkeren in onze gemeente niet verslechtert. Gezien de situatie zullen de komende jaren vooral noodzakelijke uitgaven moeten worden gedaan, om in goede staat te houden wat we al hebben. Achterstallig onderhoud kost op langere termijn alleen maar extra geld. Dit betekent dat zo nodig grote projecten die uitgesteld kunnen worden later uitgevoerd moeten

worden. Een betrouwbare overheid kenmerkt zich ook door niet iets nieuws te starten ten koste van wat we al hebben. Apeldoorn heeft een goede naam door zijn groene karakter. Juist omdat dit ons "handelsmerk" is, moeten we hier zuinig op zijn. Niet alleen binnen de stad, maar ook daarbuiten. Om het groene karakter te bewaren moet er vooral ruimte komen voor duurzame, innovatieve bedrijven.

nr. 5 Miep van der Zee

Naast het lid zijn van een kerk, vind ik het ook belangrijk dat je kiest voor een christelijke politiek, politiek omdat God ons ertoe oproept om rentmeester te zijn over de aarde met al wat daarop leeft. Als vertegenwoordiger van de fractie van de Christenunie Apeldoorn wil ik aan deze oproep gehoor geven. Dat betekent dat ik waar het kan op zal komen voor de zwakken in de samenleving en ik mij wil inspannen om een gezonde jeugd naar de volwassenheid te begeleiden, door onderwijs en door het terugdringen van alcohol- en druggebruik. Apeldoorn telt ongeveer 15.000 volwassenen die moeite hebben met lezen, schrijven of rekenen. Deze mensen kunnen worden aangeduid als laaggeletterd. In Apeldoorn wordt hieraan al veel aandacht geschonken en dat wil ik van harte ondersteunen; dat al deze mensen kunnen lezen en schrijven moet ons aller doel zijn. Een "stad" leeft op haar historie.

Apeldoorn is een mooie "stad" met gebouwen die indrukwekkend en heel mooi zijn en waaronder ook veel herinneringsmonumenten die veel vertellen over de geschiedenis van Apeldoorn. Voor het behoud hiervan en bescherming van deze monumenten wil ik mij heel sterk maken. Dit in het belang van onze mooie "stad" en het behouden ervan voor de latere generatie.

nr. 6 Hanna Riezebos

De ChristenUnie wil een dienstbare samenleving bevorderen; de Bijbel met de Tien Woorden van God zijn daarbij onze en ook mijn persoonlijke uitvalsbasis. Je afval uit je autoraampje willen kunnen gooien (lang leve de vrijheid!) en tegelijkertijd je ergeren aan onveilige wijken door verloedering... Teleurgesteld over Kopenhagen maar tegelijkertijd je auto niet kunnen laten staan al staat de ring helemaal vast... Het tegenstrijdige verlangen naar maximale vrijheid en maximale veiligheid en als het even kan ook nog duurzaamheid, vraagt het onmogelijke van de overheid. Het gevoel van betrokkenheid en verantwoordelijkheid kan vergroot worden door de sociale identiteit van Apeldoorn te versterken. Ik wil dat praktisch vorm geven door dienstbare & duurzame initiatieven in de raad volop te steunen. Hospice-huizen, buurtpreventie, maatschappelijk ondernemen, vrijwilligerswerk voor armoedebestrijding, samenwerking tussen kerken voor duurzame energie, op-de-fiets-naar-school plannen, burgerinitiatieven voor monumentenzorg ... Zo gaan mensen van elkaar en van Apeldoorn houden. Door in alle beleidsvoorstellen dit als doel voor ogen te houden, wil ik bereiken dat Apeldoorn sociaal leefbaar, mooi en groen blijft. Sinds januari 2008 ben ik fractieassistent bij de ChristenUnie. Na twee jaar notuleren van alle langskomende onderwerpen ben ik aardig vertrouwd geworden met de Apeldoornse ontwikkelingen en met de taal en cultuur van het stadhuis. Mijn sociologieopleiding en

ChristenUnie Apeldoorn pag. 6

werkervaring met milieuprojecten geven me kennis en inspiratie. Ook in Apeldoorn is de samenleving ingewikkeld geworden, en daarom wil ik me breed laten informeren en goed netwerken voor ik een standpunt inneem.

nr 7. Anneloes van Beesten

"To have a right to do a thing is not at all the same as to be right in doing it." (Chesterton in A Short History of England). De Bijbel inspireert mij om anderen lief te hebben en na te denken over hoe wij leven op aarde. Daarom ben ik in 2009 de fractie van de ChristenUnie in Apeldoorn gaan volgen. Samen met de overige fractieleden wil ik werken aan een rechtvaardig en dienstbaar leefklimaat in Apeldoorn. Niet iedereen in Apeldoorn heeft toegang tot hulpbronnen van het bestaan, zoals een minimum inkomen, huisvesting, gezondheidszorg en (bijzonder of speciaal) onderwijs. Ik vind dat de gemeente deze vloeren van bestaan moet waarborgen, als recht. En niet toestaan dat bijvoorbeeld gas, water en elektriciteit worden afgesloten als burgers hun huur niet kunnen voldoen. Ter voorkoming van sociale uitsluiting moet de gemeente samenwerken met het maatschappelijk middenveld. Bestaande initiatieven zoals het Portaal (zorgloket) en de Daklozenopvang zijn een goed voorbeeld daarvan en moeten goed onderhouden worden. Ondanks de aangekondigde bezuinigingen, vind ik dat de gemeente trouw moet zijn en haar beloften aan burgers en bedrijven moet nakomen. Ik zou zelf graag willen bijdragen aan het versterken van het cultuurhistorische en duurzame karakter van Apeldoorn. Dan denk ik aan behoud of ontwikkeling van cultuurhistorische gebouwen, toevoegen van stadsbos en plaatsen van zonnepanelen en windmolens op plaatsen waar dat mogelijk is.